

НИКОЛАЙ ЛИЛИЕВ
СМИРИ, ДУША, РАЗМИРНАТА
СИ СКРЪБ...

chitanka.info

*СМИРИ, душа, размирната си скръб
и повери на есента безбрежна
въздишките на твойта песен нежна,
утехата на твоя спомен скъп!*

*Градът е глух за нашите мечти,
градът не ще приеме любовта ни
и нейният странен кораб ще потъне,
преди едно сърце да освети.*

*Чуй, спуша се по своя друм нощта;
сред мрака на заспалите простори
тя звездната си книга ще разтвори
от теменужний праг на вечността.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.